

6. 284 284

બહારે-બોસ્તાન

અસિદ્ધ કૃતિ.

બુકસેલર નરસીદાસ હરચંદ, શાહ

ક. ધાંચીની પાળમાં—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૯૦૬

સંવત ૧૯૬૨

અમદાવાદ

ધી "ચીમનલાલ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
મહેશ્વરભાઈ ગોવિંદરામે છાપ્યા.

કિંમત બે આના.

બહારે બોસ્તાન.

૧૬૫૨

હીસ્સા બારવાં. ૪૨૬૮ ૧૨ ૧૬૮

શેર.

વીરદે જાંબા જનાબ મહમ્મદકા નામ હે
કાબિલ દરદ ગડને કે અપના કલામ હે

ગઝલ મોઅલ્લક રીસાલે હાઝા.

કલીદે ગંજ રહેમાતી મોહમ્મદ હંચે કુદલે સીરરે રખાતી મોહમ્મદ
હયે બહેર જુદે રખાતી મોહમ્મદ હયે વાહીદ ઇલિમે હકકાની મોહમ્મદ
હયે જબરીલે અમીં જસદરકે દરખાં વોતેયે દરખાર લાસાની મોહમ્મદ
મેરાતે હકતુમા હકકો કસમહયે તુમારી શીકલ તુરાની મોહમ્મદ
મલક જન્નો અશરહુરે પરીમે નહીં હરગીઝ કાઝ સાતી મોહમ્મદ
બતે મોમીન હઝરોં દમમે કાશીર વોહયે રેહમત તો અરઝાની મોહમ્મદ
પદો મુમતાઝ સન્નદા વસદ્દમ બરહે પાક લાસાની મોહમ્મદ

ગલઝ હુઝરતે દાગ

હરઅદા મસ્તાના સરશે પાવું તક જાઝ હુઈ
ઉશ તેરી કાશીર જવાની જોશપર આઈ હુઈ
મુજકો યે દાવા કાઝ તેરે સીવા દીલમે નહી
ઉનહા એ ઇલજામ અછકી કેદ તનહાઈ હુઈ
ટોકકર રસ્તેમે પ્યાર આહી ગયા ઉસ શોખપર
વો નઝર હયેરત જદા વો બાદ ઘબરાઈ હુઈ
આગયા જળ કાઝ કરલે ચાર બાતે ઉસસેબી
વરન શીર સર પીટના જસ્વકત તનહાઈ હુઈ
તોબાકર જહીદ કર તોબા મયે એસે વકતમે
યે બહાર આઈ હુઈ એસી ઘટા જાઈ હુઈ
બોઝી સુરતપર તેરી તસવીરકા વોહ બાકપન
લખ ખેઝાહર હયે તખસ્સુમ દીલમે ઇતરાઈ હુઈ
દેખકર કાતીલકી આમદ દાગી દીલમે શાદ શાદ
ઝોર ગમખારોફેમુહપર મુરદની જાઝ હુઈ

ગઝલ ગહુસર

ખતબી હયે મુલ્કબી હયે ઝોર રખે પુરનુરબી હયે

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કોપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૬૫૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ અરુરે આસ્તામ

વિષય ૭૭૬૮ : ૩૩૬૮

મહેબી હએ હાલાખી હયે ઝોર શમે દેનુસ્ત્રી હયે
કામ દીલ યારસે લેના હયે તોલે એસેમે
મે તકલ્લુશી હયે તન્હાબી હયે મખમુરબી હયે
વસ્લકા લુત્તર તો જબ હયે કે તલબે ખોસેપર
નાઓ ગમઝાબી હયે જીડકીબી હયે ચલદુરબી હયે
અએ મસીહા તુનકર ઇસ દીલે વહેશીકા ઇલાજ
દાગ ખુરદાબી હયે ઝખમીબી હએ
ફાતેહા પદતે ચલો તુરબતે મહેશરપે ઝરા
ઉસસે વોદાબી હએ દુસ્તતચીહએ દસ્તુરબી હએ

ગઝલ રીઠ

સબ ધરી રહે જબગી તેગ આઝમાઇ આપકી
ચાર તરવારોંમે શલ હોગી કલાઇ આપકી
ખલક હોતી ઉસકી દુશમન જે તુમહારા દોસ્ત હો
કરતી હએ જે ગાના સબસે આશનાઈ આપકી
જબ તુમહેં બરશાશ દેખા આન બેંકે કોઈદમ
ઉઠગએ સોહબતસે જબ મરઝી ના પાઇ આપકી
આઝ આપા બંદગીસે મૈ તુમહારે અએ ખુતો
કયા મીલાએગી ખુદાસે આશનાઈ આપકી
મે તકલ્લુફ હોજી એ જનન ઝોર મુંહ દીખલાઈએ
નકદ જાંસઝીર હએ યાંબી રૂનુમાઇ આપકી
દેખકર રૂએ મુનબ્બર રશક આયે હુરકા
હાથ મલવાએ ફરીશતોઝા કલાઈ આપકી
તકે ઉલ્લસત રીઠસેબી બેજહત બહેતર નહી
કોરએ આશક હોગી બેવશાઇ આપકી

ગઝલ ફરોગ

ન પુછ કુગ સુબએ ના લે વો કુગાં સૈયાદ
ન સુન સકેગા મેરે ગમકી દાસતાં સૈયાદ
તપાંહુ ઇસલીયે અપતકકે ઝખમ પીનહાંપર
ખયાલ ખનદયે શુલ્હયે નમક ફીશાં સૈયાદ
કફસકી હૈદ દામ ગમ કહું મઆઝ અશ્વા
જનાબ ઇશકકા પહેલા હયે ઇમ તેહાં સૈયાદ

ભરજે કુલ હતા તન ગોલ તુ અમર હોખરે
 તો કમ સુનાવું તુજે અપની દાસતાં સૈયાદ
 અયાલે ગુલકા ઉડાતા હયે હોય ખુકી તરેહ
 મેરે સકુતસે હોના સર ગીતાં સૈયાદ
 ખના દીયા મુઝે તુનેહી સખત જાંવરના
 યે જીંદગી મેરા ઝોરહી ખોસ્તાં સૈયાદ
 ઉમીદ રેહસમે એલીલ અબસ હયે ગીરયાં વો આદ
 કહીં હુવા હયે કીસીપરબી મહેરબાં સૈયાદ
 ખયાલ ગુલ હયે જો હમ દમ તો મયે સમજતાહું
 કદસ હયે કસ મેરા ઝોર પાસબાં સૈયાદ
 રોગ ખુલખુલે દીલકા ખુદાહી હાશીઝ હયે
 કમીં હયે દામે બલા ઝોર આસ્માં સૈયાદ

ગઝલ સગીર

તુમબી હયે અખ આહનેવાલે મેરે દીલકે
 અલ્લાહેને અરમાન નીકાલે મેરે દીલકે
 આફતમે ફંસા તેરે લીઝે બેઠે ખીદાઝે
 તુમી તો કબી નાઝ ઉદાલે મેરે દીલકે
 આખીરકા મીટાયેગે મુઝે દાગ મોહખખતરે
 એકદીન મુમેં પડજાયેગે લાલે મેરે દીલકે
 રક રક કેના ખાતે કરે છુરયાં ન લગાવો
 અઝે જાન અલી ઝખમ હયે આલે મેરે દીલકે
 ખેતાં બહું મયે વસ્લમે દુરકતસે જીયાદા
 અનદાઝ હયે દુનયાશે નીરાલે મેરે દીલકે
 આહોકી તરેહ તુમબી નીકલ આવગે બાહર
 મુતલોગે કીસીરોઝ જો નાલે મેરે દીલકે
 ખોશે ન દીઝે સામલી શોને નહી દેને
 ખુખ આપને અરયાન નીકાલે મેરે દીલકે
 મેહે આઈગે સીનેતક અગર અસ્કઝીકે કલરે
 આલમકો નઝર આઈગે છાલે મેરે દીલકે
 નોંદઆઝે સીંઝર આહે શમે હીન્ગુમે કયુકર
 એરજ લોટલાતા નહી ટાલે મેરે દીલકે

મગધ કુંભ

ભાન તેજ ગમમે હીલી અખતા ને કુછ હો સો હો
 સોખીન એ હગનેલીની અખ તો ને કુછ હો સો હો
 મેરોસે ઠરતા હમે કયા કુચેને ઉસડે તુખ
 કહેતા હમે કયા કુચેને ઉસડે તુખ
 મરો મુ અગર તે શેસે ફોડે સર
 કાની હમે દીલમે ચેલી અખતો ને કુછ હો સો હો
 શીકવા હમે લખપર તેરે રોજો બા અધે દીલ મેરે
 હોટાંકો અપને તુસી અખતો ને કુછ હો સો હો
 વાં હમે તુ ખુશ મેરી ના દમ મેરે લખપર હમે યહાં
 કહે આયે ચે ઉસડે કોઈ અખતો ને કુછ હો સો હો
 સાકીની હસ મીનાલી હમે આર મુલમીલી આતી હમે દસલ
 ખાદાની ચોગસાની અખતો ને કુચ હો સો હો
 મેરોસે મીલતા હમે તો કુચુત અધે મેરી બ
 લાયેગી જીસે તેરી અખ તો ને કુચ હો સો હો
 જૈસે એવમાલ વૈસેલી દીલ હમે મેરા
 મીરેજે સીનેકાની અખ તો ને કુચ હો સો હો
 મીલતેમે ખુબીની જે ગમ કોઈ અખતા હમેજ
 સરપર એ ને ખુદી અખ તો ને કુછ હો સો હો

મગધ શાહુતચીર દહેલવી

છોડા તય તુમે નાં રામ કીયા મેનો ન હુવા વોલીન હુવા
 હમસે તો ખુતે કાશીર બાખુલચેલી ન હુવા વોલી ન હુવા
 ના બહેરે તપદે કાળા મએ ન મોતકદે ખુતખાના હુવે
 કયાશેખાબરેહમનહમને કીયા એલી ન હુવા વોલી ન તવા
 ખીચ ઉસકો લાગા જજખમે દીલતાસીરન કુચ નાલેનેકી
 મયે દોનોકા શામીલી રહા એલી ન હુવા વોલી
 હસ લખકા લીલા ખોસાનકહુ હમે હાત ન લીપટા પાવુસે
 દીલ તુજસે બરજેપાતે હીના એલી ન હુવા વોલી ન હુવા
 મજબુ તો દીલ જંગલ જંગલ ફર દાદને મીરા કોહ દીયા
 મેઆહ રહા બેહતાપાએમી ન હુવા વોલી ન હુવા

મગધ વહેશત

મીલએ પ્રશકસે રોશન દીસે મુશતાકરહા

સીનાતા મર્ગ પુરસ્ક્રમ હીકમતે પશરાક રહા
 હલકએ બુલક હયે યહાં સીલસીલએ આઝાદી
 અએન તેપ્રીયદમે યહાં આલમે ઇતલાક રહા
 રૂએ બનાંપ્રી તસ્વવરમે રહા સીના ગર્મ
 મેરગે બુલબી સખએ સોજશે અહેરાક રહા
 હાલ બેતાબકા કયા હરે તુજે માલુમ નહી
 મોજેઝન સીનેમે યહાં કુલજમે અશવાક રહા
 રીશતયે મહેરે વશ આલે બતાકર તોડે
 કબતો પાખસ્ત એઝંજરએ માસાક રહા

એઝન.

માંગમે સેંદુર ઉતકે કહા બાલાએસર
 સુરખીએ રગે કફેપા હયે અયાં બાલાએસર
 થા સવા મુજદેવાની મે ખુવાં બાલાએસર
 અખ સુફેદાસે હે ખાકીસ્તર અયાં બાલાએસર
 શમઆકાસર કાઠેનમે બઝમમે શેલગીરસે
 આપતે કયા કયા નહી લાતી ઝખાં બાલાએસર
 કયા હીથેચી બરજી તાપીઝ લટકાનમે શખ
 ઉતકે બાલોમે જે ઉલજી ચુડીયાં બાલાએસર

ગઝલ હેરત.

મધર તો જનન જતી હૈ લખોં પર આલોનાસે હૈ
 ઉધર વો દોનો હોતોસિકલે જે કો સંબાલો હૈ
 બનાયા સગકો સનાતનયે જીતને હુસ્નવાલે હું
 તુમગર આજા મ્હારે તુરકે સાંચેમે ઢાલે હું
 બહાર આધ હું બુલશનમે નહી કુચ હમ હીલીવાને
 બુલોનેલી ગરેબાં અપનો અપને ફાડ ગલે હયે
 નહી સુરમેકા દુઆલા તુમાયા અશમ જનનાસે
 જે આકુ મારે ગરમીકે ઝખાં બાહર નીકાલે હૈ
 બહોત આરાઝશે જેસુમે હો મહરફ દનરોજો
 કહો તો કીરકે ડરાનેયો એ કાલે નાગ પાલેહું
 લગાકર જેસુએમે તુકરફ મુખાફ કહેતે હું
 બચે રહીએ ઝરા ઇનસે એ કાલે ફાડ ચાલે હું
 અસાદતકો જે આતે હું તો ફરગાતે હું હસ હસકે
 કહોં હેરત આબી તક કયાં જગર કે ઝખમ આલે હૈ

હીસ્સા તરવા

ગઝલ બેતાબ

મુઝે બદો મે લીખવોદો મઘનુદીન અજમેરી
 સરાખે વસ્લ પીલવા દો મઘનુદીન અજમેરી
 તુમ્હારે દરપે આયાહું ન્યાઝે ઈન્ક લામા હું
 મુજહ તુમ હકસે પીલવદો મોઘનુદીન અજમેરી
 કહે તાલે ઘઘાં આમા જીવારતક સિરફ પાયા
 મુરાદે દીલબી દીલવા દો મઘનુદીન અજમેરી
 તપે પુરકતસે જલતાહું બસાને સમઆ મલતાહું
 મેં હું પરવાનાં જલવા દો મઘનુદીન અજમેરી
 મહે ચરખે સરીખત હો મુલેખામે તરીકત હો
 સમીમે લુતફ સુંમવાંદો મઘનુદીન અજમેરી
 હમીદુદીન કુતબુદીન ફીદુદીન રખ્શદીન
 સબોસે ફેર દીલાવા દો મઘનુદીન અજમેરી
 મુખેરે કુંચમે ખાન મુજ્જહ કોંહલે જવાહર હે
 પરી આખોંમે બરવા દો મઘનુદીન અજમેરી
 કરો આશકસે તુમ પરદા નહી અજઝા
 જરા દીદાર દીખલાદો મઘનુદીન અજમેરી
 મયેહુ બેતાબ પુરકતસે ન કહે સકતાહું ગુરખનસે
 મુજ્જહ દીદાર દીખલાદો મઘનુદીન અજમેરી

ગઝલ મોઅજ્જીફ રીસાલે હાઝા.

આયે નહીં નઝર જ્હે ખારે કષ દીનસે,
 મરતે હયે હીજરકે મારે કષ દીનસે
 કર કતલ વો કાતીલ ન કર અખ દેર ખુદાસ
 હયે શોક બરા દીલમે હમાને કષ દીનસે
 કયા બાઇસ હયે આતા જો નહીં બગકે હુકમર
 આતા જો નહીં બાગપે કયા હસકા સમખ હયે
 અયે કરક કમર બહેર નઝારો કષ દીનસે
 અખ દેખીએ કીસ કીસકે ઝમે નામની મુલકે
 નીકલે હમે વો આરીઝપે સંવારે કષ દીનસે
 કીલનોંકા કીયા ખુન સનમ સમ તેલ કહો અખ
 મેહદી જો મલી હાયમે ખારે કષ દીનસે
 કયા ઉત્કો ફતક દેખકે હયેરાન બના હયે
 ખુરખાત જો કરતા હયે સીતારે કષ દીનસે

યા અહેમદે મુરસલ તેરી મુમતાઝપર અબ તો
અવાદા હયે ગમ અન્દોહોકે ગુઝારે કઈ દીનસે
ગજલ સહીદી.

કહો ઉસ બર્કવશસે આબ લાઝીમ સાથ જાના હયે
જના ઝેપર હમારે અબ રહેમત શામીયાના હયે
ચલુંગા સરકે બલ શોકે શહાદત દસ્ત ગીરી પણુ
જહાં તલવાર ચલતી ઉસી કુચેમે જાના હયે
લીયા જીસ્ને હમારા નામા મારા બેશુના ઉસ્કે
નશાં જીસ્ને ખતાયા હયે વો તીરોંકા નશાના હયે
જો શરમાવો તો ખ્યારે છોડુ મીઝગાંકી ચીલમનકે
તુમહારે એન વાદે પર હમે આંખે ખીજના હયે
ગરેબા ફાડકે દસ્તે જીનુસે કબ હુષ કુસરત
અબી તો દામને સહેરા કે બી પુરઝે ઉડાના હયે
જો બાલ ઉસ્કે ધલજતે હયે તો દીલ મેરા ઉલજતા હયે
યહાંહયેદદ શાને મે વહાં મુદ્દોંમે શાના હયે
મીસાલે નકશ પા લખો પડે રહેતે હયે વર એક જ
મગર કાતીલ તેરાં ગન્જે શહીદાં આસ્તાના હયે
ગજલ હઝરત.

મીટી ગુનાહોંકી શરમ સારી ધલાહી તોબાહ ધલાહી તોબાહ
કયુલ હો ધરી આહ ઝારી ધલાહી તોબાહ ધલાહી તોબાહ
હવસમે દુન્યાહી કી બસરકી નાહ સકે અનજામ પર નઝર કી
ગવાઈ ગરજત મે હમર સારી ધલાહી તોબાહ ધલાહી તોબાહ
બહોત મુસીબત ઉઝ ચુકા ટું સઝાયે આમાલ પાછુકાડું
ગુઝર ગઈ હદ સે બેકરારી ધલાહી તોબાહ ધલાહી તોબાહ
ગુનાહ મુજસે હુવે હમે બેહદ નઝરમે હયે તીરગીએ મરકદ
મરીઝ ઝમકી હે રાત બારી ધલાહી તોબાહ ધલાહી તોબાહ
અગરયે હેતુમકો કુચબી જેરત સમઝકે આમાલ અપનેહ ઝેરત
રહેયે કલમા ઝહાંપે ઝારી ધલાહી તોબાહ ધલાહી તોબાહ

ગજલ આસક.

કલ સમ જો તુમને હાહ દીખાઇ તમામ રાત
મુશાતાકને પ્રલક ન લગાઇ તમામે રાત
સીધી મુનાઇ મેનેબી નાસેહ કો બરમલા
ઉસ્નેબી ઉલટી ઉલટી મુજાઈ તમામ રાત

હીજરાં મેં પથેર તેરેબી દુટ મગર અજલ
 કયું મીસ્લ માર તુબી ના આઈ તમામ રાત
 કયું બદ ગુમા હે અહરે શીકન મુજશે બે સખખ
 રહેતી હે પાસ તેરી જુદાઈ તમામ રાત
 દીલ ખુશ દુવા નીમાર તેરે ઈનતેઝારમે
 પેરો મેં તુમને મહેંદી લગાઈ તમામ રાત
 વસ્ત્રે સનમ મેં રાત ખુદાઈ નજર પડી
 કુદરત ખુદાકી ખુતને દીખાઈ તમામ રાત
 વ હસરતા કે વસ્લ મેં આશક ને એક દીન
 ઉસ બેખુદાસે ખાલી ના પાછ તમામ રાત

ગઝલ હઝરત.

કીસ્ક જલ્વા એ તેરી મુશ્ક સીયા કામ મેં હએ
 રૂપે રોશન હે કે રૂપેયા સહર શામમે હએ
 ન તો કુરકતમે હે આરામ નતો ઉમીદે વીલાસ
 કુછ અજબ તરેહ કી હરસત દીલે ના કામમે હએ
 ઈસ્ક સાદીક હયે તો એ રાહ પર લાએગી તુમે
 બેર તકદીર અલી મરદીશે અખયામ મેં હએ
 અખ કીસી શેમે નહીં રાહતે જ તાકતે દીલ
 હાં અગર હે તો એ તસીર તેરે નામમે હએ
 નકરો ઇસ્ક કીસીકા ના ઉઠાવો સદમે
 ના બલદ હે જો મોહબ્બતસે વો આરામમે હએ
 જુસ્ત જુએ દીલે મુથ ગસ્તા મેં આઈ નીદા
 બાઝ આ ઉસ્કે વો દીવાના મેરે કામમે હએ
 મઝહબે ઇસ્ક મેં આશક કો અજબ લુટ મીલા
 કે નકુર મેં દાખીવ હવ ના ઇસલામ મેં હએ
 છતેહ ઇસ્ક સે રાહત ન પાસે મરગ નજત
 ઉસ્કે આગાઝે મેં જો હયે વોહી અનજામમે હએ
 નાસે જન મુજકો જ દેખા તો કહા કયું હએ રૂત
 હમ ન કેહતેયે ખરાબી હવશે ખામ મેં રે

ગઝલ નાસેખ

જહર મેંસુકા થહાત હે આર થોડા સાંપકા
 તેરી કંઘીને સનમ હર દાંત તોડા સાંપકા

એક-સે કોઇ અગર બચ જાએ કાઠે દુસરા
 દોનો ખેસુ દોનો ગાલોં પર હે જોડા સાંપકા
 કબ નહા ધોકર ન ચોડે હયે અપને સરકે ખાલ
 ઝહેર સારા અથે પરી તુને નચોડા સાંપકા
 શાખ સંદલ હે અગર નાચુક કબોઈ આપકી
 જન આશકકો અસર રખવા હે નચોડા સાંપકા
 દહન બાંધી મંએ હુવા મે નાતવા મરનેકે ખાદ
 આશકે ગેસુ જો થા પીછા ન છોડા સાંપકા
 જુદકા સોદા જો હે જંગલ કીયું કરતા હું સેર
 અઝદહે કી હે સ્વારી ઓર કોડા સાંપકા
 દેઅકર ચોટી કો એડી તક જો બચ ખાને લગા
 સંગ પાયે ધારસે સર મેને દીલકો અછની જુદકમે
 બોલે વો મલ દીલ મેરે દીલકો અછની જુદકમે
 ખુશ હો અએ નાસીખ રંગોલા મેને કોડા સાંપકા

ગઝલ ગાફીલ.

હયે કીસે ખજોકે શહાદતને ખીઆલે ગરકન
 શમેસાં હયે હમે સર અપના વખાલે ગરદન
 તીરા વખતીકો મેરી જએસે મીલા હુસ્ને કુખુલ
 ખાલે રખસાર કંહી હએ કંહી ખાલે ગરદન
 પરદએ શખમે કોઇનુરે સહર છીપતા હએ,
 કબ નેહા જોદમે હો હુસ્ને જમાલે ગરદન;
 મંએબી દીવાના હુ એક સર્પ રવાકા કુમરી
 મુજકો દે ગર હો તુજે તોક વખાલે ગરદન;
 ઇસ્તઆરેય એ જયઝ હયે અગર અથ ગાફીલ.
 બાંધવ તોક તલાઇકો દીવાલે ગરદન.

અએઝન.

શમે જુદકકો મુજકો ખઠકા અપસકે રોઝે વીસાલબી હયે
 અગર હયે રોઝે નીશાત મુહપર તો દીલમે કુચ કુચ મલાલબી હયે
 નોક ગુલ તો જુદકે બના રહા હયે ઉસે હમારા ખીયાલબી હયે,
 હુવે હયે જુ ખાર યાના લાગીર બદનમે કુચ અપને હાલબી હયે
 મકીન એ હયે કે આજકી શખ ફલક ન છોડેગા મુજકો જુતા
 જો કહે દશાં હયે સંબાલે તો તેગ બ ઠક હલાલબી હયે

કીધર ગયા હયે ખીવાલ તેરા કંઠા હયે અયે શાખ યા સમનતુ
 સમનકે દાવા એ નામકીકર ચમન મેવો નયો નેહાલબી હયે
 કબી તો સોયા પરસરકકર કબી વો લીપટા ગલેસે મેરે
 ખરા ગઝબ હયે કે ચેક શખમે કીરાકબી હયે વીલાસબી હયે
 હવાએ હું દસ્ત તેમકો મએ ઉસે ઉતારે અગર તુ કાતીલ
 કે મેરે તનપર મે બોજ સરકા ગીરાબી હયે ઓર વખાલબી હયે
 ખુદાઈ જાને કે કીસ રશીસે કીવાયા મુરગે અમતને નાલા
 પડી હયે મુન્એકી ચીજખીપર તો રંગ ચહેરેકા લાલબી હયે
 ગદાએ નાંચીય હયે હમારા ખીઆલ આના હયે કબકે ઉરકો
 જો કીખર જા હો જલાબ હયે તો ગરર હુસ્ને જમાલબી હયે
 કીસીકો જીખહ ટરકે ગાફીલ વો આજ આયા હયે કલ ગાહસે
 પડી હયે દામનપે ખુકે છીટેતો આસ્તી ઉરકી લાલબી હયે

ગઝલ મોઅમ્મદી.

યા નખી લીજો ખખર અપને દીલ અદગારોંકી
 જનન જાતી હયે ચલી હીઝરમે ખીમારોંકી;
 તપે દુરકતકો મેરી દેખ અત્તીયા બોલે
 શરબને વસ દબા અએસે તો ખીમારોંકી;
 રહમકર હાલે પરેશાં પે ગસુલે અરખી
 લીજએ જદદ ખખર હીઝરકે ગમખ્વારોંકી
 કુચ નહી દુર હયે એ આપસે મહેબુબે ઇલાહ
 કરો જાગીર અદન હમસે મુન્હેગારોંકી
 વાદ કર રોઝએ અકદસકો તેરે યા અહમદ
 દેખકર રોતા હું મએ શકલકો ઝખ્વારોંકી
 જાકે તીયામે ખુદાયા બતુરએલે અહમદ
 દેખે મુમતાઝ ઝલક રોઝેકે મીનારોંકી

ગઝલ રીઆઝ.

નાતે અહમદમે લીખું કયા મેરા રૂત્યા કયા હયે
 વસ્ક ખાલી કહી જો દુરમાએ તો ખન્દા કયા હયે
 આગે ખુરશીદ જહાં તાબ કે ઝરરા કયા હયે
 હુસ્ન યુસુફકો તેરે સામને રૂત્યા કયા હયે
 લખ ચમટ જાતે હયે કહેતા હયે જો મહેમ્મદ કાઈ
 એના હસ નામસે ખાકર કાઈ મીઠા કયા હયે

અએ અજલ મુજકો મદીનેમે પહોંચ જાનેદે
કામ જાનતા હએ મેરા તેરા ખીગડતા કયા હએ
જલ્દએ તુરે નખીસે મેરી સચેરી હો જાએ
મલકુલ મઓતસે કહે દોકે તકાઝા કયા હએ
વરદ કામન શહે તીખાકી રટમ કરતા હું
શાખ તુખાકે સનોખર મેરા ખાખા કયા વએ
શએ મેરાજમે અદલાહને હઝરતસે કહા
આ મેરે પાસકે મહબુબસે પરદા કયા હએ
શારએ રોએ જઝાકી મંએ હું ઉમ્મતમે રીઆઝ
વો ગુનેહગાર હું લેકીન મુજેહ પરવા કયા હએ.

ગઝલ શરર.

મીઠી નીગેહકી આટપે દીલ હએ લગા હુવા
હએ ઈત રસીલી આંખોમે શરખત બુલા હુવા
કાતીલકો મેરે કલસે આયા ન ઇન્દઆલ
કુચ ખુન કરકે ઝોરબી વો બેબહા હુવા
યાદ આ ગયા જો શામકો ઉસમેહકા ખતે સખઝ
સીનેકા દાગ અઝ સરે નઓ શીર હરા હુવા
દએરા ન આકે કુલઝમે દાનીમે આનખર
મીરસે હુખાબે દમમે મેરા જ પ્રના હુવા
દે દાલા નકદ જાન શરરતે બકઓલે મીર
સુકરે ખુદાકે હકકે મહોખ્ખત અદા હુવા

ગઝલ મન્જુર.

દીલ કીસે લગાઈ કોઈ દીલખર નહી મીલતા.
માથુક કોઈ ગએર સીતમગર નહી મીલતા.
ગુમ જાએ હું તેરી ચાહે તલબમે
હુડા કીયા મંએ આપકો અકસર નહી મીલતા
સુરત નહી મીલતી તેરી સુલતસે કીસીકી
ગહેનેસે કીસીકે તેરા ઝેવર નહી મીલતા.
અયઝકી મહોખ્ખતસે કીસે ઝીરત હએ મન્જુર
મર જાઈ ગલા કાઠકે ખન્જર નહી મીલતા

ગઝલ ખુશર.

અએ ચહેરએ ઝેખાએ તો રસકે ખુતાને આઝરી

હરચન્દ વસ્ત્ર તમે કુનમ વર હુસ્ન જા આલાતરી
 તુ અઝ પરી આખુક તરી વઝ ખર્ગે શુલ નાચુકતરી
 શમ્સે નદાનમ મા કમર યા ઓહરાઓ યા મુસ્તરી
 આલમ હમા યગ માએ તો ખરકે જહાં શએદાએતો
 ધં નરગીસે શહેલાએ તો આવસ્દા રરમે કારરી
 તા નકશમે ખન્દત ફલક કસરા ન દાદા ઇનમક
 હુરે ન દાનમ યા મલક ફરજનદે આદમ યા પરી
 આશક હા ગરદીદઅમ મેહેરે ખુતાં વરઝીદેઅમ
 ખીસયાર ખુખા દીદેઅમ લેકીન તુ ચીઝે દીગરી
 સુરત નકકાશે ચીરો સુરતે યારમ બખી
 યા સુરછે કસ ઇચ્ચીની યા તર્ક કુન સુરતગરી
 મનતો શુદમ તુ મન શુદી મન તન શુદમ તું જા શુદી
 તા કસ ન ગોયદ બાદ અંજી મન દીગરમ તો દીગરી
 ખુસુર ગરીબસ્તો ગદા અફતાદાદર શહેહે શુમા
 બાશઠકે અઝ બહેરે ખુદા સુએ ગરીબાં ખીનગરી

ગઝલ ઝંદર.

પસે મર્જ મેરી મઝારપર જે દીયા કીસીને જલા દીયા
 ઉસે આહે દામને બાદને સરે શામહીસે ખુમ્મ દીયા
 નતો તાબ હએ તને ઝારને ન કરાર હએ ગમે યારમે
 મુજે સોઝે ઇસ્કને આખેરશ ખુંહી મીસલ શમાઅબુલાદીયા
 કહા નામા બરને જવાબદો ખત શોકે આસકે ઝારકા,
 વંહી ખતકો આગમેદાલકર કહા કહીયો ખતકોજલાદીયા
 કહા આને દીજે ન ગએરકો કહા હમ બોલાયેગે શોખસે
 તુમે રસ્ક હો તોન આઓ તુમ યે કહેદે હમકો ઉદા દીયા
 અગર ઉનસે ઇત્ના ન મીલતા તુ કબી હોતામુજસે તુન્દખુ
 જે મંએ કહેતા હું કીસીબાતકુતો યે કહેતેહોહમેકયા દીયા

ગઝલ હકીર.

વો ખદા હુવા ખુતે બેવદા મુજેહ શીક હયે મેહી રોઝ શખ
 હુવા કયા ગઝબ હુવા કયા ગઝબ હુવા કયા ગઝબ
 મેરી જલ્દ ખબર લે તુમ હેજંખીગમે હીજરશે તેરે નાઝની
 મંએ હુ જાંબલમ મએ હુ જાંબલમ, મંએ હું

જા બદલ મંએ હું જા બલમ

ન હુઠથી મુજસે કાઠી ખતા હુવા દીસલીએ વો સનમ ખરા
 ન ખુલા સખખ ન ખુલા સખખ ન ખુલા સખખ ન ખુલા સખખ
 હુવા મુજસે મેરા જુલ સનમ ચે ખીઆલ હયે મુજહે દમખદમ
 વો મીલેગાકબ વો મીલેગા કબ વો મીલેગા કબ વો મીલેગા કબ
 મીલે મુજસે મેરા વો દીલરખા મેરી હએ ખુદાસે ચે ખલ્તેગ
 ચેહી રોઝો રખ ચેહી રોઝો રખ ચેહી રોઝો રખ ચેહી રોઝો રખ
 મુજહે બઝમમે જો ખુલાઇએ તો રહીયકા ન ખેલાઇએ
 વો હયે બેઅદબ વો હયે બેઅદબ વો હયે બેઅદબ વો હયે બેઅદબ
 ચે મેરી ખુદાસે આરઝુ વો ગમે રન્જમે હો મેરે છડ
 મુજેહ હોતરખ મુજેહ હોતરખ, મુજેહ હોતરખ મુજેહ હોતરખ
 મુજેહ સાકીયાતુ પીલાદે મએ, વો ખુજેહ જગરમે જો આગ હયે
 મએ હું તીરના લખ, મએ હું તીરનાલખ મએ હું તીરનાલખ મએ
 હું તીરનાલખ,

મુજેહ ખઓર રોઝે જઝા નહી, કે મેરે શરી હએ ખીલયકી
 વો શહે અરખ, વો શહે અરખ વો શહે અરખ, વો શહે અરખ

ગઝલ લતાફત

આફતકે પેંચ ચાર બલાકા બહાના હએ
 દત્તે હયે મારે જુલ્દ કઝાકા બહાના હએ
 કુચેમે ઉરકે હમ આમાદન જાકે ગીરપડે
 મતઝખબી ઓર લગઝરો પાકા બહાના હએ
 મેહેદી લગાકે દેખ રહેં હએ વો અપને હાત
 તારીફ કર રહેં હયે દુઆકા બહાના હએ.
 બંદવાએ ખુત નાહકે આશકને ઉતકે હાત
 પાઇસઝા ખીજલ હએ હીનાકા બહાના હએ
 ખોલા વો બદગુમા મેરે મરનેકી મુનકે હાલ
 ચેક ચેબી તર્કે ઇસ્ક વફાકા બહાના હએ
 નઝરોમે નીચે નીચે વો શરમાએ જાતે હયે
 આતા હયે માહે વસ્લ હયાકા બહાના હએ
 તોખાહ જો ઉન્સે તોડે તો અયે મએ કશો ચલો
 હીલા બહારકા હએ ઘટાકા બહાના હએ
 મન્જુર હયે કે હો મેરા શમએ મઝારે જુલ
 જાહેર મે આસમાંકો હવાઠા બહાના હએ
 હએ નીદમે વો ચાર લતાફત ઉત્કટ નકાખ

કર હીરે હુસ્તકી કે હવાકા બહાના હએ
ગઝલ કોકબ.

પ્રીરતા હયે અબ જો વો મુતે પુરશન અલગ અલગ
રહેતા હયે મુજસેબી દીલે ફુશમન અલગ અલગ
કાલીલવે પુરઝે પુરઝે કીલકમા જો તન મેરા
ઈસ વાસ્તે બનાવે દો મદદન અલગ અલગ
કાબુલીમે નહી મેરે આતા હઝાર હએક
પહેલુમેબી હએ અબ દીલે ફુશમન અલગ અલગ
યેક રોઝ જનસેગી મેરી તુકં ચશમે મસ્ત
રહેતી હયે લાતમે જોયે રહેઝન અલગ અલગ
કોકબ મીલે નીશાન ન સૈયાદકો મેરા
ઇસ વાસ્તે બનાવે હએ મસકન અલગ અલગ

ગઝલ મોઅલ્લક.

હીજરમે લાગીર હુવા હું નાલઓ ઝારી હયે અબ
કોઇ દમકો હું યહાં આ સખત દુસ્વારી હયે અબ
તુજખીના આતા નહી દલકો કરાર યેકદમ ઝરા
અએ મેરે રસ્કે મસીહા યેહી ખીમારી હએ અબ
નરગાસી આંખોકા તરે જખસે સાયા હોગયા
જાએ અરક આંખોસે અપની તો લહુ જારી હયે
દીલ મીસાલે માર ખાત્તા હયે મેરે સીનેમે પેચ
દામ ઝુનેકાંસે તુમારે સખત લાચારી હયે અબ
અએ સનમ મુમતાઝકો સુરત દીખા મુમતાઝ કર
દદં ગમ ફરકતકા ઉદ્દજાએ તો યે બારી હયે અબ

ગઝલ મોઅલ્લક

વાઘજ કે મ'એ ઝરર દરનેસે દરમયા
બમે શરાબ લાયેબી સાફી ફીશર ગયા
ખુલખુલ કહાં બહાર કંહા બાગમાં કંહા
વો દીન ગુઝર ગયે વો ઝમાના ગુઝર ગયા
ઝુઝોકો બાદશાહ કહું અએ સનમ તુજેહ
યે હાલ હયે કે ખાત કહી ઝોર મુકર ગયા
અએસે કહનકી કાઆ પસંદ આ ગર્હ હમે
જો મારે મારે મારે મારે મારે મારે

ફોર સચેર લાલા ઝરકો હમ અએ સખા ચલે
આઈ બહાર દાગ જનુ ફોર ઉબર ગયા

હીસા ચઉદવાં.

ગઝલ શાદ.

ન હીંદુઓમે ન હું મુસલમાન કાફીરોમે ન અહેલે હીંકા
ખુરા હો ઇસ ઇસ્કકા ઇલાહી નચાર હદમે રહા કહીકા
કયા કીયા તુનેહ ઝીખ્ત કાતીલ હુવા હુવા ખુન મુજ્જ હઝીકા
અરે ગરેબાં ન કોઇ પકડે લહુ તો ઘો જેઓ આસ્તાંકા
અલીસે સુન સુનકે ઝુમે ખુબાં કલેગ હાતો ઉછલ રહા હયે
હુવા તો હું મંએ ખુતોંકા બંદા ખુદા નીમહબા દીલ હઝીકા
જગર હએ એલતા તપે દરેકે દહનસે શોઅમે નીકલ રહેં હંએ
ખુજઓ અસ્કોં લગીકો દીલકી શરર ગીરા આહે આતશીકા
એ અર્ઝ હયે શાદ મુતસદ્દોંસે ગઝલ હએ ઉરશે કહી હયે પુર દદ
કીયા હયે નાસીખતે આસ્માંસે ખુશંદ રત્યા ગો ઇસ ઝમીકા

ગઝલ બે ખુદ.

લુત્ફ નઓ પાએ મેરી ખાકમે બરબાદીમે
કબી હિસ દસ્તમે પોહોએ કબી હિસ વાદીમે
હમ અદદ નામકે કમું મુજ્જકો મીલે સીકએ દાગ
ખીસ્તરદર ખીસ્તકા સુનતયે અસર હાદીમે
નહી ખેવજહ કહે આપકી તેવર અએ જાં
આજ મુંહ દેખા હએ આઇનએ ફઝોલાદીમે
જસ્તે વસ્લતકી જો ઈએરી કહં સાફીકો તલબ
રકકેકે બદલે ખતે જામ લીખું શાદીમે
કયા જો એક વારમે સદતનસે કયા મુમકીન
કુચ તો ઉબદ કરે આપબી જલ્લાદીમે
મુરગ દીલ રહેમે ઉરકે ન ફસે કયા મુમકીન
કે ઉકટકે વો લીઆ કરતે હએ સૈયાદીમે
કયા ફકલ કાફમે હયે હુસ્તકા ચરચા અએ જાં
સુરએ જાન હએ તરી શાન પરી ઝાદીમે

ગઝલ મોજીદ.

જુળીશે વકત રકસમેગારી કલાઇયાં
હો નીનએ લગાતો હએ ઉનકી કલાઇયાં
હો હાતકા બાજુ અબી હો જાએ દીલમેરા
હાવીસે ગર લગાલું તુમહારી કલાઇયાં

દો આજ્ઞતાબ ઉનકો કહું બિનકો દો સેહેર
રંગી હતેલીમાં હયે તો ગોરી કલાધયાં
નખએખી છુટ જાએ ફકડ જાએ ઉનકા દમ
દસ્તે ફવા ભુલકં હએ મોજુદકે દેરસે
દીખલાદે ઉસ સનમકી ધલાલી કલાધયાં

ગઝલ ઝફર,

જલાયા અપત કરકે આપ હમને આહેં સોઝાંકો
જીમરકો સીનેકો મહેલુકો દીલકો જીસ્મકો બાંકો

હમેશા કુન્જે તન્હાઇમે હમ મોનીસ સમજતે હયે

આલમકો માસકો હસરતકો તન્હાઇકો હીરમાકો
જગા કીસ કીસકો હું દીલમે તેરે હાનોંસે અએ કાતીલ
કટારીકો છુરીકો બાંકકો ખન્જરકો પએકાકો

નહો જળ તુલી અએ સાકી બલા શીરકયા કરે કાઇ

હવાકો અવકો ગુલકો અમનકો સહેને ખોંસ્તાંકો

નહી કુલ કુલ સદા દેતા હએ શીશા દમખદમ સાકી

સુખકો મએકો ખુમકો મએકદેકો મએ પરસ્તાકો

તુમારે લમો દંદાને કીયા બેકદ્ર આલમમે

ગોહરકો લાલકો મોતીકો ઝોર હીરેકો મીરઝકો

ખતાયા અએ ઝફરે ખાલીકને કળ ઇન્સાનસે બહેતર

મલકકો જીનકો પરીકો હુરો ગીલમાકો

ગઝલ હસનઅલી શુબહદીન.

કરાર દમકો નહી વો બેકરાર હું મએ

તપાં હએ દીલ શમે ફરકતસે હમ કીનાર હું મએ

જંહામે દર્દ જુદાઇકા ખાક હોવે ધલાજ

મસીહ ચર્પ પે ખાલા યે અર્ઝ દરાઝ હું મએ

હઝાર આને કે વાઅદે વશ ન એક હુવા

તુમારે જુડકે સદકે હું મએ નીસાર હું મએ

જો લી હએ તેગે સીતમ હાતમે ધધર આઓ

તુમહારા આ કે જાં બાઝ જાનહાર હું મએ

બોલાલો રોઝએ પુર તુરપર હસનકો હુસેન

નહી હએહીંદમે આરામ બેકરાર હું મએ

ગઝલ અમીર,

તેગ જલ્લાદકો અરમાનસે હમદેખતે હએ

મોતકો અપની અજળ શાનસે હમ દેખતે હએ

ઝીરે અજારપે હએ મુઠ લાલ હએ ચીતવન હએ ચડી
 આજ છનહો ઝોરહી સામાનસે હમ દેખતે હએ
 ખાર ખાર આતી હએ મુઠ ઉસ રૂએ રાશનકી તરફ
 રખત કાશીરકો મુસલમાનસે હમ દેખતે હએ
 હો ગયા મેલ કુચ આપસમે કે અપ્પ ગએરાંકે.
 મુઠકે મીલતે તેરે દરખારનસે હમ દેખતે હએ
 કુચ તુમીસે નહી કાવસ હએ હસીનોકો અમીર
 છોડ પરીયોકો ઇન્સાનસેહર હમ દેખતે હએ

ગઝલ દાગ.

ખુતાને માહવડી ઊજડી જો અન્નીસમે રહેતે હએ
 કે જીસકી જાન જાતી હએ ઉસીકે દીલમે રહેતે હએ
 મહોબ્બમે મઝાહ હએ છેડકા લેકીન મઝેકી હો
 હઝારો લુત્ર હરએકે શીકવએ ખાતલમે રહેતે હએ
 ખુતોંકો મહેરમે ઇસરાને ને દીયા યારએ
 કે યે કાફીર હરએકે ખીલરત સરાયે દીલમે રહેતે હએ
 હમે દુસ્વાર જુના ઝોર કાલ કરનેસે,
 બડી મુશકીલમે રખતે હો બડી મુશકીલમે રહેતે હએ
 કોઇ નામે નશાં પુછે તો અએ કાસીદ ખતાદેના
 તખાલુસ દાગ હએ વો આશકોંકે દીલકે રહેતે હએ

ગઝલ મોઅલ્લક.

ગઝલ હએ અ કે વો ચલક મેરે દરપસે છટ જાયે
 નકયુ કર દીલમેરા સીનેમે યે સુન કરકે ફટજાયે
 દરખાં કરા યુરા હો જહાંમે મેહરે રખાં સા
 નકાબ ઉસ રસ્કે ખુરકે રખસે ગર કરરા ઉલટ જાયે
 કહા હએ તાબ નાખને પાકી અગર તેરે મુકાબીલ હો
 મહે નએકી તરસે ચોદ વીકા ચાંદ ધટ જા
 કરે સહેરા નાવરદી હમરાહ કીસ્કી તાકલ હએ
 કે ચલતે ચલતે મજનુકાબી દીલ સીનેમે ફટ જાયે
 યે સએસે અરક હએ મુમતાઝ મા કહેરે ઇલાહી હએ
 કબી દરયાસા બડ જાયે કબી કતરાસા ધટ જાયે

હી સા પંદરવાં.

સુઝર ઝફર.

પર ન દોઝોગો યેલી કસમ દે દેગે હમ.
 કારે રોગનકા કરેગે અશક દીલકી આગપર
 આર ભગીરઠ જો છીટા ગયમે નમ દે દેગે હમ
 મુંહ ન મોડેગે તેરે તેગે સીતમસે દેખના
 સર તલકલી પ્રશકરે આગે પુરસીતમ દે દેગે હમ
 ગર કહો દોગેકમા તુગી મા દમે રૂખસત મુજેહ
 હસકે કહેતે હાગે કે કુચ દ દેગે હમ
 યેલી થા તકદીરમે લીખા કે અયે નઓખત તુજહે
 મું દીલોનાં દીનો મર્મા ચકકલમ દે દેગે હમ
 જાનતે હયે અ પસાદમ બાજ જાળાઝકો તુમ
 દમહી સમજે જાઓમે જખ અપના દમ દે દેગે હમ
 સખ નીકલ જાઓગી અયે કાલીલ હમારી હસરતે
 જખ તડપકર દમ તેરે ઝેરે કદમ દે દેગે હમ
 ઝાહીદે બેગઝકો હોગી ન કેશીઅ નરીખ
 કંદા હયે દીલકે નગીનેપર હમારે નામ દોસ્ત
 અયે ઝફર કહુંકર કીરલીપ યે રકમ દે દેગે હમ
 ગઝલ મુનીસ.

દીન શીરે ફરલે બહારીકે હયે આને વાલે
 કહેદો હુસીઆર રહે દસ્તકે જાને વાલે
 સીતમ આર જાઓર સહે દીવાને હમારે કયા કયા
 તુમ સમાગત રહો આશકકે જવાને વાલે
 ખેચ પર ખેચ લમેગે તો બીગડ બયેગા
 હાત રોકો રહો અયે બાલ જાનાને વાલે
 સીતમ હયે દીદે આ દાનીસ્ત ખપર તો દેમો
 કઓન હો ગઓસે તુમ આખ લગને વાલે
 છના કયેરાવ કે જખતક મેરા કાલીલ આગે
 કહેદો જલદી ન કરે લાલ છપાને વાલે
 સાજ કહેતે હયે મેરી કબજે આને વાલે
 ખાક હો જાતે હયે મું દીલકે લગાને વાલે
 ગયેર લાકામે અગર ઉસ્કો અજબ કયા મોનીસ
 આગ પાનીમે લગાતે હયે લાગાને વાલે
 કુઝરી.

તેરા ચાર સુખહેદાર તુજહે કાહેડી કમી
 તુજહે કાહેડી કમીરે તુજહે કાહેડી કમી-તેરા
 નજબકે લશક મે મે રૂપે લાયે તીન

ધરણ ઘોડા બેઠામારા સરખર મારી જન-તેર

કુમરી.

કંઠી દેખા હજી મારે મેરા સનમ મેરા સનમ દીલ જાત સનમ-કંઠી
મેરે સનમકી પેહ હયે નીશાની, કાલી કાલી ખુદે ઝોર મોરાબલન. કંઠી
મેરા સનમકી કયા હયે નીશાની, મેડિકી તોપી ઉડાવે પતંગ-કંઠી.

કુમરડા.

ઝો ખીરજ બસીયા બારેકે રસીયાં રોડા ન મેરી કમરીયાં
માઘ બાપકી હું ખેરીરે દુલહારી હાથ છીઉ ન રસીયા—ઝો.
જળસે પડી મીરહાકે મંઝે પામે કામ દોષ બરાવે ગમરીયાં.
લેલા લગાએ પુલેલા લગાએ ઝોડે મસાલેકી ટોપીયા—ઝો.
કાલી કાલી ખુદેમે જીઆ મોરા લલચાએ તકતકમારે નગરીયા—ઝો.

ભયેરવી.

કુમત આવે શમ મતવાલા

એક હાથમે પરેમકી ખોતાલ દુનૌ હાથમે પીઆલા.

દેખો દેખો સખી કંઠી લીપટ જાએ

હૃદ ન જાએ મોનાં મોતીચનકી માધા-કુમત.

દાદરડા.

મેરી તેને નયનાને જાદુસે મારા

જાદુકી પુરીવા પડ પડ મારી કયા કરે બેદ બીચાર-મેરી.

બડી બડી અંખીયામે કજરા મોહાવે આશકસા હીરતા દીવાના.

કુમરડા.

હું ખેડેકી બસીયા તીરીયા હું રસીયા સુખસે રહું મે નગરીયા

ઈસરે શહેરકી કુવડ હયે નારી લાખન રૂપીઆ બીગડીયા-હું.

દીલ મીલ પનીઆ પીહી નં જાને ટંગડી પસારે સજનીઆ

હમ રે શહેરકી સુગઝ હજી નારી સુની ભુસીમે સુજરીયા

ખીસુ ઝોર કુદ પકાઉ ઝોર ખીલાઉદા દો બરલાઉ મગરીયા.

ગજલ સુનસદ

કબી સોયે તવો પહેલુમે આકે

મંઝા પાયા ન હગને દીલ લગાકે

કહા જળ મંઝોને મરતા હું તો ખોલ

બહેતરો મરગએ હયે દીલ લગાકે

ખતાઓ કીરકા હોગા ખુન નાહક

કંદા જાતે હો દીલબર પાન આકે

સખા ઉન્સે ઝરા ધનના તો કહેના

ચેહી હયે રમ કયા સર્વે વશાર

ચે હાઝીર હયે રોસાલીલી મદાલી

હમે આશક બતાવો આજમાકે
 તુમેકે તો સચેર ગુલશન હો મુખારક
 હમે જોડે ખીયાં ખાંડી હવોડે
 રસે હો દામ કાકુલમે જો મુનસફ
 સીતમ ખેળ લક્ષ્મી આશનાકે

દાદરા ભેરવી.

દોનો દોસ્તોમે મેહદી લગાએ પરી નાગનરસી ચોડી કમરપર પડી-દોનો
 આજળ જાની આજળ પીઆરે તેરે લીએ મંચે ચમનમે ખડી-નાગનરસી
 બરવા ફરહત.

ખાંડી રંગેલી હમેલી માલનીઆ દેખી હયે હમને નીરાલી યાર-ખા
 ખેલાલી ખેચે અખેલીલી ખેચે ખેચે જોમનવાડી દાલી યાર
 ગોરે ગોરે હાથોમે કંગન કાતોમે ફુલોંકી બાલી યાર
 નયનોમે સચેનોમે જાડુ હયે ફરહત હાટોંમે પાનોડી લાલી યાર
 મુમ મુમ જાતી જોમન વાડી માતી છુનધુમ દેતી હયે ગાલીયાર ખાખી
 હોરી મકસુદ.

રખ ખેલત પીઆરે મોહમ્મદસે અખ કયેસી રંગીલી હોરી તે-રખ,
 અંતરા.

નુર અફરકા રંગ બનાયો વહેદત કચેસર જોરી
 લાઇલાહકી બર પીચકારી ઇલલાહ રંગોરી-રખ,
 અવલ મા ખરક અલાહહેરી ખીલઅત હકને દીઓરી
 સર લઓલાકકી પાગ ખીરાજે સુખ ચુમકે લાલ કીયોરી.
 હુસ્નોહુસેન નચેન અન્નનાદે મુખ નુર અખીર મલોકી-રખ
 નાદે અલીકીકકરે મુલશીકાર દી અર્ધપર ધુમ મચોરી
 સલ્લે અલા ગાલત હમે હુરે બરબર કુમકુમ હોરી-રખ,
 કંહી જાખરીલ કંહી મીકાઇલ કહમા દરદકી જોરી
 કહે મકસુદ હખીએ ખુદા હયે નોચા આજ બનોરી
 અક મલતો લકુન નઝર લેકર કાતીદ મકસુદ મીલોરી-રખ.

મલાર-તારા-લીલાન્તા.

કરક કંગનવા મોરી કાંડે કલાઈ
 મુનો લંગરવા મંચે ગરી દુગી
 તોહકો મોરી ખેયાં પડક લંગરવા કાંડે કલાઈ
 ગરજ ગરજ બહરીઆં લુદાં ખાંડો
 દોહાર પડત મોરી અખીરા લગાઈ
 મરવા ગાએ હમેરી ખતીયા માગલે-કરક કંગનવા

મેહદી-તુરાબ.

લાલ હયે બનકી લે આવ મેહદી અરલાલ બનેકી લે આવ મેહદી
અંતરા.

ચોર ચોર નવા રંગ પહેતા તાપર ઝોર રચાઓ મેહદી-લાલ
લગલી પકડ કંઠી પોહોચા ન પકડો ઝોર સે સારી લગાઓ મેહદી.
બનકે રંગીલે છબીલેકે આગે સુનકે તોરાબકી ગાઓ મેહદી.

સેહરા-ધુન-દેસ.

મેરે બનેકા આજ છુદકે લાઇ-સહેરા ભારી માલન

મેલા ચંબેલી જોઈ મોગરાનીચે ગુલાબ

ઝોર ઉપર ચંપા કેતગી નરંગીસ હરગુન ગુંધા બકડે તેને બલહારી
માલન-લાઇ

શાહના.

દેખો બનેકો મુખારક બાકી-દેઓ બનેકો મુખારક બાકી

અંતરા.

બનીકો સલોના પાયા બનડા ચાલ સોહાની ચલત હયે બનડી, કા
મન બાયા બતડા-દેઓ.

આખ ઉઠાંકે દેખત નાહી લાજ ભારી શરમાયા બનડા

કયુ ન કહે સુસારકે સારે હયે શરમેલા લખયા બનડા-દેઓ.

સરજ સારીકી ખાએકી ગારી રસભરી રસસું રસાયા બનડા

કુચતો બનીને કીયા હયે ટોના બીન દેખે જો લુભાયા બનડા-દે.

દેખ તુરાબ દોઆસે તેરી કયેસા બલા બન આયા બનડા-દેઓ.

લાવણી.

મેરા માહલેકા એક તુ હયે તેરા તુર અંયા હરસુ હયે

તુહી કાલીબ તુહી જાં હયે તુહી રીન તુહી ઈર્ના હયે

તુહી બેદ હયે તુહી કુરાં હયે તેરી દોનો જહામે શાં હયે

છળદ ખલાયેક તુ હયે ઝોર સબપર કાયક તુ હયે

ધરમે ફરક નહી સરે મુહયે-મેરે.

લાવણી.

લીલ છીન લીયા હયે ચાર હમારા તુને

મે મઆત અરે કયું દગાસે મારા તુને

જતી નીરછી નઝરસે કીયા ઈશારા તુને

ગોયા મારા જગરપર તેગ દો ધારા તુને

કીયા પુરા ન ચે અરમાન હમારા તુને

મુજહે આશક ન કહેકે આન પુમારા તુને

મેરા કરકે કાતીલ ખુન ગવારા તુને

મે મઆત અરે કયું દગાસે મારા તુને

કયું તેતુ અરે આશકો જલા રખ્યા હયે.

કયું તુને સીતમ યે વાર રવા રખ્યા હયે
 કયું તુને ખુલ્લો બન તુને ખના રખ્યા હયે
 કયું તુને કમારે દીલકો ફસા રખ્યા હયે,
 કયું પરીકો હયે શીશેમે ઉતારા તુને
 જે મજોત અરે કયું દગાસે મારા તુને
મુખારકખાદ.

બોલા બનડા બતી નાદાન મુખારક હોવે
 શાદીએ વસ્ત્રકા સામાન મુખારક હોવે
 કયાહી તનજેબ હયે જમા વજલાવ કંગન
 આર સહરેડી નાપ શાન મુખારક હો બની બનડેકો
 આર હમે કપેના યે હરઆન મુખારક હોવે
 બાદશાદીકે ખુદા યેક પીસર દે ધરકો
 આર ચડના ઉસે પરવાન મુખારક હોવે.

સહેરા.

ઉસ બનેકે જો અંધા આજ હયે સીરપર સહેરા
 તુરસે હોવે ન ફીસ તરહ મુનવર સહેરા
 કયું ન ખુશખુશે મોઅતર દાલે મહેશીલ હોવે
 ધતર જન્નતસે બસાયા હયે સરાસર સહેરા
 દુલ બનડીકે ખીલે મુન્યએ દીલ દુલહાકા
 હુરે શીરદોસસે લાખજે બનાકર સહેરા
 મુંહ ન શીર શર્મસે દીખલાએ કમર મેહશીલમે
 રખાકો યે દુલાહ દીખાએ જો ઉઠાકર સહેરા
 આકે જન્નતસે અગી દેવે મુખારક બાદી,
 દેખે રીંદવા જો તેરા અયે મહે અનવર સહેરા

અંતરા.

દેલત પવન સંનના ના ના ના ના ના ના
 તાલ મુંજત ધુધર હંદ ના ના ના ના ના ના
 બોલે પાંચેનકી પએજન ખન ના ના ના ના ના ના
 જળ બાળે તાલ મોરારીક—બએરનીઆ

અંતરા.

ખનસી ધુન સુન રાગ ધન્દર
 મોહે મુદ ખુદ બીસરી પત્થારીકી
 પંચી ઉડ ન સકે ગવેચરન સકે
 સુન ધુન મોરડને લીધારીકી—બએરનીઆ

ગઝલ પ્રીતઝ

એક ફક્ત મૈલી નહીં આહને વાલા તેરા
 છસને પેઠા કીયા વો ખુદશી હૈ સદા તેરા
 હલક પે મેરે છુરી ફેર કે વો યુ બોલે
 અબ તો દેખેએ તકપનેકા તમાશા તેરા
 અખમ પર મેરે નમક છીડકા બળએ પાની
 અબતો ઠંડા હુવા કાલીલ એ કલેજ તેરા
 કીયા આંખોને શીતમ જાળે પડી ઉસ્પે નીઝાર
 નામ બદનામ હુવા ખલકમે મેરા તેરા
 ઉમ્ર ભર સીન્દેસે સરઘાના ઉઠાવુંગા કબી
 હાત લગ જાયે અગર નકશે કફેપા તેરા
 મે હૈ ઉમીદ રાખો રોઝ દીલે મીરઝાકી
 તજઆકે વકત જ્યાં પર રેહ કલમા તેરા

ગઝલ કાદરી

અયે મેરે ખાન પીયારે લે ખખર
 દીનો દુનયા કે સહારે લે ખખર
 હો રહા હું ધરિક મે તેરે અક્ષીર
 અયે મેરે પ્યારે કે પ્યારે લે ખખર
 દો જહાંમે બાદશાહી હે તેરી
 મોસ આઝાદે દુલારે લે ખખર
 અલીશ હીરચ તક તેરી હયે ધુમ
 અયે મોહમ્મદ કે પ્યારે લે ખખર
 સબ મલાયક હુરો ગીલમાં યું કહે
 અએ ખાલી હાસમ કે પ્યારે ખખર
 અપને હાથોશ પીચાંતો મએ મુઝે
 સાફીએ કાસરકે પ્યારે લે ખખર
 આ પડા હર પર તેરે કાહર મીમાં
 ખવાન ઉસ્માં કે પ્યારે લે ખખર

